

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

ในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๓/๒๕๖๕

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำ ความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. เสนอโดย นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว ได้เข้าสู่การพิจารณา ของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่สภาผู้แทนราษฎร จะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำ ความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับ เพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ที่ใช้เป็นหลักในการพิจารณาและเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางสาวนภภรณ์ ใจสัจจะ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ชาดบุษย์จารุ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางเกตุจินท์ วลัยจ้านงค์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัสระ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางรัตติกายนต์ นवलสุข	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางกาญจนา ผลาชีวะ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ร่าง
พระราชบัญญัติ
มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๒ ฉบับ สรุปได้ ดังนี้

๑.๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้แถลงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้

หลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชั้นรับหลักการได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library.parliament.go.th/th/house-representatives-documents> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๔ ในหน้าที่ ๒๘ และหน้าที่ ๒๙ ของเอกสารฉบับนี้

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากผู้กระทำความผิดอาญาบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อได้รับการถูกจำคุกจนพ้นกำหนดโทษและได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบ้างแต่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกันซ้ำอีก สมควรมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดดังกล่าว โดยการกำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อาจเกิดขึ้นอีก และเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) วันใช้บังคับ

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

(๒) ขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย

(๒.๑) กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่การกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา^๒ มาตรา ๒๗๖ (ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา) มาตรา ๒๗๗ (ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี) มาตรา ๒๗๘ (ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปี) มาตรา ๒๗๙ (ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี) มาตรา ๒๘๐ (ความผิดฐานกระทำอนาจารตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย) มาตรา ๒๘๓ ทวิ (ความผิดฐานพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร) มาตรา ๒๘๔ (ความผิดฐานพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร) มาตรา ๒๘๕ (ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น) มาตรา ๒๘๖ (ความผิดฐานฆ่าบุพการี ฆ่าเจ้าพนักงาน ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ฆ่าผู้อื่นโดยทรนหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย ฆ่าผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น ฆ่าผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิด

^๒ ประมวลกฎหมายอาญา

แต่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำให้ไว้ มาตรา ๒๕๐ (ความผิดฐานทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย) มาตรา ๒๕๗ (ความผิดฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส) มาตรา ๒๕๘ (ความผิดฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส โดยความผิดนั้นมีลักษณะตาม มาตรา ๒๕๙) และมาตรา ๓๑๓ (ความผิดฐานเรียกค่าไถ่) (ร่างมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง)

(๒.๒) กำหนดให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่จำเลยซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่า มีความผิดตามมาตราหนึ่งมาตราใดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ วรรคหนึ่ง แม้ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษในความผิดอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓ วรรคหนึ่งด้วยก็ตาม (ร่างมาตรา ๓ วรรคสอง)

(๓) กรณียกเว้นไม่ให้นำพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

กำหนดมิให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้ซึ่งกระทำความผิดตามบทบัญญัติมาตราหนึ่งมาตราใดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ในขณะที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี (ร่างมาตรา ๔)

(๔) บทนิยาม^๓

กล่าวเฉพาะบทนิยามคำว่า “คุมขัง” หมายความว่า การควบคุมนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษหรือผู้ถูกเฝ้าระวังไว้ในเขตกำหนดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๕)

ทั้งนี้ บทนิยามดังกล่าวเป็นการกำหนดให้มีความชัดเจนโดยเทียบกับกรณี “กักกัน” ตามประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๔๐ และเพื่อให้ผู้ที่หลบหนีจากการถูกคุมขังและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการหลบหนีดังกล่าวมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๑ มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๒๐๔ หรือมาตรา ๒๐๕^๔

^๓ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ข้อ ๒.๓ หน้า ๒

^๔ ประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๔๐ มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๙๑ มาตรา ๑๙๒ มาตรา ๒๐๔ และ มาตรา ๒๐๕ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๔๐ กักกัน คือการควบคุมผู้กระทำความผิดติดนินสัยไว้ในเขตกำหนด เพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อดัดนิสัย และเพื่อฝึกหัดอาชีพ

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดหลบหนีไประหว่างที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดดังกล่าวมาในวรรคแรกได้กระทำโดยแท้ที่คุมขัง โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๕) การนำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับ

กำหนดให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ และโดยให้นำมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดกระทำความผิดโดยประการใดให้ผู้ที่ถูกคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานอัยการ ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้นเป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาจากศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๙๒ ผู้ใดให้พำนัก ซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใด ให้ผู้ที่หลบหนีจากการคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา เพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีตำแหน่งหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ที่ต้องคุมขังตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา กระทำความผิดประการใด ๆ ให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขังนั้น หลุดพ้นจากการคุมขังไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปนั้นเป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๐๕ ถ้าการกระทำความผิดกล่าวในมาตรา ๒๐๔ เป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังไปด้วยการกระทำโดยประมาทนั้น เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลหนึ่งศาลใดให้ลงโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป หรือมีจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิด จัดให้ได้ตัวผู้ที่หลุดพ้นจากการคุมขังคืนมาภายในสามเดือน ให้งดการลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดนั้น”

**(๖) ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และหน้าที่และอำนาจในการออกกฎหมาย
ลำดับรองเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ**

(๖.๑) กำหนดให้ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน (ร่างมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง)

(๖.๒) กำหนดให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อบังคับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง และอัยการสูงสุด มีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน (ร่างมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๖.๓) กำหนดให้ข้อบังคับและกฎกระทรวงมีผลใช้บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (ร่างมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๗) หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๘ ถึงร่างมาตรา ๑๕)

(๗.๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ จำนวนทั้งสิ้นไม่เกิน ๑๖ คน ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๑๑ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้ง จำนวนไม่เกิน ๕ คน ดังนี้

๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	ประธานกรรมการ
๒) ปลัดกระทรวงยุติธรรม	รองประธานกรรมการ
๓) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๔) อธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๕) อธิบดีกรมการแพทย์	กรรมการ
๖) อธิบดีกรมราชทัณฑ์	กรรมการ
๗) อธิบดีกรมสุขภาพจิต	กรรมการ
๘) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ	กรรมการ
๙) เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม	กรรมการ
๑๐) อัยการสูงสุด	กรรมการ
๑๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ	
จำนวนไม่เกิน ๕ คน	กรรมการ
๑๒) อธิบดีกรมคุมประพฤติ	กรรมการและเลขานุการ

โดยกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งกรรมการทรงคุณวุฒิ จากผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านกฎหมาย ด้านอาชีววิทยา ด้านทันตวิทยา ด้านการบริหารงานยุติธรรม ด้านสังคมวิทยา

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และมานุษยวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตเวชศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ รวมทั้งกำหนดให้อธิบดีกรมคุมประพฤติและอธิบดีกรมราชทัณฑ์มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมของตน จำนวนกรมละ ๑ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ (ร่างมาตรา ๘)

(๗.๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ

กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

๑) กำหนดนโยบายและแผนการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการพิจารณา กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ กรมคุมประพฤติ และกรมราชทัณฑ์ในการออกระเบียบหรือปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๓) ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ

๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำหรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย

(ร่างมาตรา ๑๒)

(๘) หมวด ๒ คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ

(ร่างมาตรา ๑๖ ถึงร่างมาตรา ๑๘)

(๘.๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ” จำนวนทั้งสิ้น ๕ คน ประกอบด้วย

๑) รองปลัดกระทรวงยุติธรรม

ซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย

ประธานกรรมการ

๒) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

กรรมการ

๓) ผู้แทนกรมคุมประพฤติ

กรรมการ

๔) ผู้แทนกรมราชทัณฑ์

กรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรรมการ
โดยกำหนดให้อธิบดีกรมคุมประพฤติแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติ
เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนไม่เกิน ๒ คน
(ร่างมาตรา ๑๖)

(๘.๒) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำ

กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑) พิจารณากำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗

๒) พิจารณากำหนดมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๔

๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำหรือตามที่คณะกรรมการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย
(ร่างมาตรา ๑๗)

(๙) หมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำคามผิด (ร่างมาตรา ๑๙ ถึงร่างมาตรา ๒๑)

(๙.๑) การยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำคามผิดในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำคามผิดซ้ำของพนักงานอัยการและการพิจารณาสั่งคำร้องของศาล

๑) กำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำคามผิดในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำคามผิดซ้ำในคดีที่มีการฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ โดยจะขอรวมกันไปในคำฟ้องคดีดังกล่าวหรือก่อนศาลมีคำพิพากษาก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำคามผิด ได้แก่

๒.๑) มาตรการทางการแพทย์

๒.๒) มาตรการอื่นใดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำกำหนดในกฎกระทรวง
(ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสอง)

๓) กำหนดให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ในระหว่างรับโทษจำคุก โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่นของผู้กระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ และการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสาม)

(๙.๒) หน่วยงานผู้รับผิดชอบมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

กำหนดให้กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ตามคำสั่งศาลและจัดทำรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อ พนักงานอัยการอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่ง เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือยกเลิกมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดได้ (ร่างมาตรา ๒๐)

(๙.๓) หลักเกณฑ์การใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดซ้ำและการนำผลของการใช้มาตรการทางการแพทย์มาใช้ประโยชน์

๑) กำหนดให้มาตรการทางการแพทย์ที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๙ (๑) ต้องดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอย่างน้อย ๒ คน ซึ่งมีความเห็นพ้องต้องกัน ทั้งนี้ หากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการใช้ยา ก็ให้กระทำได้เฉพาะ กรณีเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม (ร่างมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้กรมราชทัณฑ์นำผลของการใช้มาตรการทางการแพทย์ มาใช้ในการพิจารณาลดโทษ พักการลงโทษ หรือให้ประโยชน์อื่นใดอันเป็นผลให้ผู้กระทำความผิด ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนดในคำพิพากษาตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์^๕ ด้วย (ร่างมาตรา ๒๑ วรรคสอง)

(๑๐) หมวด ๔ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๒๗)

(๑๐.๑) การมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ของศาล

๑) กำหนดให้ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษตามที่พนักงานอัยการร้องขอ โดยศาลจะกำหนดมาตรการเดียวหรือหลายมาตรการ ตามควรแก่กรณีก็ได้ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ จะกระทำความผิดดังกล่าวภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง)

^๕ พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

- ๒) มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ได้แก่
- ๒.๑) ห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิด
 - ๒.๒) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด
 - ๒.๓) ห้ามเข้าเขตกำหนด
 - ๒.๔) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล
 - ๒.๕) ห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชนที่ตนพักอาศัย
 - ๒.๖) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่กำหนด
 - ๒.๗) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่กำหนดหรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัดภายใต้การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุขตามที่ศาลเห็นสมควร
 - ๒.๘) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด
 - ๒.๙) ให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด
 - ๒.๑๐) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์ หรือมาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคลอื่นใดตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
 - ๒.๑๑) ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
 - ๒.๑๒) ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน
 - ๒.๑๓) ให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวในการเฝ้าระวัง
- (ร่างมาตรา ๒๒ วรรคสอง)
- ๓) กำหนดให้ศาลอาจกำหนดระยะเวลาเฝ้าระวังในแต่ละมาตรการตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๒ วรรคสาม)
- ๔) กำหนดให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่นของผู้กระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และความได้สัดส่วนของการใช้มาตรการที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องถูกบังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๒ วรรคสี่)

(๑๐.๒) การจัดทำรายงานจำแนกลักษณะของนักโทษเด็ดขาดและการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

๑) กำหนดให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานจำแนกลักษณะของนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์^๖ เป็นรายบุคคล ก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ พร้อมทั้งความเห็นว่ามันักโทษเด็ดขาดผู้ใดสมควรให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเพื่อพิจารณาว่าสมควรกำหนดให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ แก่นักโทษเด็ดขาดผู้นั้น รวมทั้งกำหนดวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้มาตรการดังกล่าวเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเสนอรายงานและความเห็นภายหลังจากได้พิจารณาว่าสมควรให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ กับนักโทษเด็ดขาดผู้ใดแล้ว ต่อพนักงานอัยการภายในเวลาอันสมควร ก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด เพื่อให้พนักงานอัยการพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลให้กำหนดมาตรการเฝ้าระวัง (ร่างมาตรา ๒๓ วรรคสอง)

(๑๐.๓) การยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของพนักงานอัยการ

กำหนดให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่เรือนจำหรือสถานที่คุมขังของนักโทษเด็ดขาดก่อนการปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดเพื่อให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ในกรณีที่พนักงานอัยการได้รับรายงานพร้อมความเห็นของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำแล้ว เห็นสมควรให้ใช้มาตรการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

(๑๐.๔) สิทธิการให้ถ้อยคำและการมีทนายความของนักโทษเด็ดขาด

๑) กำหนดให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่งเมื่อได้รับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๔ โดยให้ส่งสำเนาคำร้องให้นักโทษเด็ดขาดเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการให้ถ้อยคำ และให้ศาลเรียกนักโทษเด็ดขาดมาให้ถ้อยคำด้วย (ร่างมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้ศาลถามนักโทษเด็ดขาดว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้านักโทษเด็ดขาดไม่มีทนายความ ก็ให้ศาลตั้งทนายความให้ (ร่างมาตรา ๒๕ วรรคสอง)

^๖ อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๕ หน้า ๘

๓) กำหนดให้กรมราชทัณฑ์ต้องปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดไปก่อน หากครบกำหนดที่กรมราชทัณฑ์ต้องปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดแล้ว แต่ศาลยังไม่ได้ไต่สวนคำร้อง หรือมีคำสั่งตามที่พนักงานอัยการร้องขอ โดยศาลยังคงมีอำนาจเรียกนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัว มาให้ถ้อยคำประกอบการไต่สวนด้วย (ร่างมาตรา ๒๕ วรรคสาม)

(๑๐.๕) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษและการจัดทำฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศศูนย์เฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชน

๑) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ตามคำสั่งของศาล โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ^๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบถึงสาเหตุที่ผู้ถูกเฝ้าระวัง ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ศาลกำหนด และดำเนินการแก้ไข (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคสอง)

๓) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานการเฝ้าระวังนักโทษ เด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเสนอต่อศาล เมื่อครบกำหนด ๖ เดือน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ และในทุกรอบ ๖ เดือน โดยศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งมาตรการ เฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษในกรณีที่ศาลเห็นสมควรได้ (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคสาม)

๔) กำหนดให้กรมคุมประพฤติจัดทำฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศ ศูนย์เฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชน (ร่างมาตรา ๒๖ วรรคสี่)

(๑๐.๖) การแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

กำหนดให้ศาลอาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิก มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษบางมาตรการหรือทุกมาตรการได้ ในกรณีที่ พฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของผู้ถูกเฝ้าระวัง ได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อพนักงานอัยการหรือผู้ถูกเฝ้าระวังร้องขอหรือศาลเห็นเอง และเมื่อศาลมีคำสั่ง อย่างไรก็ดีแล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้ถูกเฝ้าระวังและผู้เกี่ยวข้องทราบ (ร่างมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง)

^๗ พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑๑) หมวด ๕ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๒๘ ถึงร่างมาตรา ๓๖)

(๑๑.๑) การมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษแก่นักโทษเด็ดขาด

ของศาล

กำหนดให้ศาลอาจมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษแก่นักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ตั้งแต่วันพ้นโทษหรือภายหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามที่พนักงานอัยการร้องขอในกรณีที่ศาลเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นจะไปกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้ (ร่างมาตรา ๒๘)

(๑๑.๒) การเสนอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษโดยคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

๑) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเสนอรายงานการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ ซึ่งเป็นการเสนอรายงานก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดพร้อมทั้งความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษกับนักโทษเด็ดขาดเพื่อไม่ให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ศาลมีคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเสนอรายงานการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ พร้อมทั้งความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษร่วมกับการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไป ในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ศาลมีคำสั่งดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๙ วรรคสอง)

(๑๑.๓) การเสนอให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังของพนักงานคุมประพฤติ

๑) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในกรณีที่มีเหตุที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๘ หรือผู้ถูกเฝ้าระวังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติอาจเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา หรือในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นสมควร อาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษร่วมกับการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไปได้ (ร่างมาตรา ๓๐ วรรคสอง)

(๑๑.๔) การไต่สวนคำร้องและออกหมายจับผู้ถูกเฝ้าระวัง

๑) กำหนดให้ศาลไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ (ร่างมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้ศาลมีอำนาจออกหมายจับผู้ถูกเฝ้าระวังได้ ถ้าในวันไต่สวนผู้ถูกเฝ้าระวังไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร จงใจไม่รับหมายเรียกได้หลบหนีไปหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะหลบหนี และกำหนดให้นำเรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๑ วรรคสอง)

(๑๑.๕) การใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษหรือการใช้มาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากการคุมขังอันเนื่องมาจากคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๙ ตามการเสนอรายงานของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่เสนอก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด

กำหนดให้ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำ โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันพ้นโทษ หรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไปตามที่พนักงานอัยการร้องขอก็ได้ โดยให้นำหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เมื่อนั้นระยะเวลาทั้งหมดรวมกันแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้พ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๒)

(๑๑.๖) การใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษหรือการใช้มาตรการเฝ้าระวังต่อเนื่องจากการคุมขังอันเนื่องมาจากคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๓๐ ตามการเสนอความเห็นของพนักงานคุมประพฤติในระหว่างการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษที่ได้รับการปล่อยตัวไปแล้ว

๑) กำหนดให้ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกเฝ้าระวังถูกควบคุมตัว ตามที่พนักงานอัยการร้องขอตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แต่เมื่อนั้นระยะเวลาที่ศาลเคยมีคำสั่งให้ใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ และระยะเวลาในครั้งนี้ทั้งหมดรวมกันแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ระยะเวลาไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้พ้นโทษ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าคำสั่งการใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของศาลสิ้นสุดลง (ร่างมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๒) กำหนดให้ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำ โดยมีระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับแต่วันที่ผู้ถูกเฝ้าระวังถูกควบคุมตัว หรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไปตามที่พนักงานอัยการร้องขอได้ โดยให้นำหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เมื่อนับระยะเวลาที่ศาลเคยมีคำสั่งให้ใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและระยะเวลาในครั้งนี้อย่างรวมทั้งสิ้นแล้ว จะต้องมียุทธศาสตร์ไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผู้พ้นโทษ (ร่างมาตรา ๓๓ วรรคสอง)

(๑๑.๗) หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการบังคับตามคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ

๑) กำหนดให้กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการบังคับตามคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ และให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา^๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำพิจารณาเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลให้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งเฝ้าระวังแทนได้ ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือเมื่อครบกำหนด ๖ เดือนนับแต่วันที่เริ่มมีการคุมขังภายหลังพ้นโทษและในทุกกรอบ ๖ เดือน (ร่างมาตรา ๓๔ วรรคสอง)

(๑๑.๘) ระยะเวลาล่วงเลยการคุมขัง

กำหนดให้ในกรณีที่ศาลได้มีคำสั่งคุมขังผู้ถูกเฝ้าระวังแล้ว แต่ผู้นั้นยังไม่ได้รับการคุมขัง หรือได้รับการคุมขังแต่ยังไม่ครบถ้วนเพราะหลบหนี ถ้าพ้นกำหนด ๓ ปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องคุมขัง จนล่วงเลยระยะเวลาการคุมขัง จะคุมขังผู้นั้นไม่ได้ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๑๑.๙) การยื่นคำร้องของพนักงานอัยการ เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษต่อเนื่องจากการคุมขัง

กำหนดให้พนักงานอัยการอาจยื่นคำร้องต่อศาลก่อนครบกำหนดเวลาการคุมขังเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกคุมขังเมื่อครบกำหนดการคุมขังได้ ในกรณีที่ศาลไม่ได้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลัง

^๘ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

พันโทขอต่อเนื่องจากการคุมขังตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๓ วรรคสอง โดยศาลอาจมีคำสั่งดังกล่าวภายหลังครบกำหนดการคุมขังก็ได้ และกำหนดให้นำหมวด ๓ มาตราการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๓๖)

(๑๒) หมวด ๖ การคุมขังฉุกเฉิน (ร่างมาตรา ๓๗ ถึงร่างมาตรา ๔๑)

(๑๒.๑) การมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินของศาล

กำหนดให้ศาลอาจมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังได้ไม่เกิน ๗ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง ตามที่พนักงานอัยการร้องขอ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และมีเหตุฉุกเฉิน โดยไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกระทำความผิดดังกล่าวได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๑๒.๒) การเสนอให้ศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินของพนักงานคุมประพฤติ และการจับ รวมทั้งการควบคุมตัวผู้ถูกเฝ้าระวังของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

๑) กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวัง เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน ในกรณีที่ปรากฏเหตุตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗ (ร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง)

๒) ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจจับผู้ถูกเฝ้าระวัง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘^๙ แต่ห้ามควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่า ๔๘ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และเมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินแล้ว ให้กรมราชทัณฑ์นำตัวผู้ถูกเฝ้าระวังไปคุมขังฉุกเฉินตามคำสั่งศาล รวมทั้งกำหนดให้คำสั่งตามมาตราการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพันโทขอไม่สิ้นผลไป โดยให้ดำเนินการต่อไปภายหลังพ้นจากการคุมขังฉุกเฉินแล้ว (ร่างมาตรา ๓๘ วรรคสอง)

^๙ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๘ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลนั้นไม่ได้ เว้นแต่

- (๑) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าดังได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐
- (๒) เมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด
- (๓) เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามมาตรา ๖๖ (๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้
- (๔) เป็นการจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีในระหว่างถูกปล่อยชั่วคราวตามมาตรา ๑๑๗”

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๒.๓) การโต้แย้งคำสั่งคุมขังฉุกเฉินของผู้ถูกเฝ้าระวัง

๑) กำหนดให้ศาลพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการโดยเร็ว และอาจมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังได้ ในกรณีเป็นที่พอใจของศาลว่ามีเหตุตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๗ (ร่างมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง)

๒) กำหนดให้ผู้ถูกเฝ้าระวังอาจยื่นคำร้องขอฝ่ายเดียวเพื่อให้ศาลยกเลิก คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน และกำหนดให้คำสั่งยกเลิกคำสั่งคุมขังฉุกเฉินเป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๓๙ วรรคสอง)

(๑๒.๔) หน่วยงานผู้รับผิดชอบคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

กำหนดให้กรมราชทัณฑ์เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการดำเนินการ ตามคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน และให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมาย อาญา^{๑๐} มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๔๐)

(๑๒.๕) การเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลัง พ้นโทษหรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษในระหว่างศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

กำหนดให้กรมคุมประพฤติดำเนินการให้มีการเสนอความเห็นไปยัง พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาเสนอต่อศาลให้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษที่ศาลมีคำสั่งตามหมวด ๔ หรือเพื่อเสนอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลัง พ้นโทษตามหมวด ๕ เพื่อป้องกันผู้ถูกคุมขังฉุกเฉินกระทำความผิดซ้ำ (ร่างมาตรา ๔๑)

(๑๓) หมวด ๗ การอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๔๒)

(๑๓.๑) กำหนดให้คำสั่งศาลตามหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด หมวด ๔ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และหมวด ๕ มาตรการคุมขังภายหลัง พ้นโทษ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องของพนักงานอัยการ เป็นที่สุด ส่วนกรณีคำสั่งตามที่พนักงาน อัยการร้องขอ ให้อุทธรณ์ได้เฉพาะในปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น (ร่างมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง)

(๑๓.๒) กำหนดให้คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์ เป็นที่สุด (ร่างมาตรา ๔๒ วรรคสอง)

(๑๔) บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๔๓)

กำหนดให้นำพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษ ผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาล และกรณีที่จะมีการ ปลดปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ อยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๔๓)

^{๑๐} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๘ หน้า ๑๔

จากนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้กล่าวถึงความจำเป็นและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงหรือคดีอุกฉกรรจ์ มีลักษณะการกระทำความผิดแตกต่างจากผู้กระทำความผิดทั่วไปทั้งในส่วนของพฤติกรรมการกระทำความผิดและระดับความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดซ้ำ

(๒) เพื่อกำหนดให้มีมาตรการพิเศษทางกฎหมายและทางปฏิบัติในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยเน้นการใช้มาตรการที่เหมาะสมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงหรือคดีอุกฉกรรจ์ ได้แก่ มาตรการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดซึ่งรวมถึงมาตรการทางการแพทย์ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ และการคุมขังฉุกเฉิน

(๓) ปัจจุบันประเทศไทยยังขาดกฎหมายที่ใช้ในการควบคุมสอดส่องและติดตามผู้พ้นโทษอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำเมื่อพ้นออกจากกระบวนการยุติธรรม

(๔) ร่างกฎหมายฉบับนี้พัฒนาขึ้นจากการศึกษาวิจัยและทบทวนแนวปฏิบัติที่ดี รวมถึงมาตรการซึ่งเป็นที่ยอมรับของสหประชาชาติ แล้วนำมาปรับให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย เพื่อพัฒนาระบบป้องกันอาชญากรรม สร้างความปลอดภัยในสังคม มีหลักประกันความยุติธรรมตามมาตรฐานสากล และสร้างความเชื่อมั่นต่อกระบวนการยุติธรรม

(๕) กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการจัดให้มีการฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรียบร้อยแล้ว

(๖) ตัวอย่างคดีสะเทือนขวัญที่ต้องมีการควบคุมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เช่น ๑) กรณีนายอนุวัฒน์ ผลจะโปะ หรือไอ้แหบ ก่อเหตุฆ่าข่มขืนเด็กหญิงวัย ๙ ขวบ ๒) กรณีนายประถม เอียดขาว หรือบังหมัด ที่ก่อเหตุฆ่าข่มขืนแล้วฆ่าชิงทรัพย์ ๓) กรณีนายสมคิด พุ่มพวง หรือคิต เดอะริปเปอร์ ฆาตกรต่อเนื่อง ๔) กรณีนายอภิชัย องค์กรวิเศษ หรือไอซ์ หีบเหล็ก ฆาตกรโรคจิต ๕) กรณีจำสิบเอก จักรพันธ์ ถมมา สังหารหมู่ที่จังหวัดนครราชสีมาในค่ายทหาร ๖) กรณีนายประสิทธิ์ชัย เขาแก้ว หรือครูกอล์ฟ ฆ่าชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์โดยการฆ่าที่จังหวัดลพบุรี และ ๗) กรณีจำสิบตรี สุริยา ชะระจำนงค์ พร้อมพวก ๔ คน ก่อเหตุเรียกค่าไถ่และฆ่าปิดปากเด็กที่รู้จักคุ้นเคยกัน ดังนั้น เพื่อป้องกันกลุ่มคนที่มีลักษณะของการกระทำความผิดเหล่านี้เมื่อพ้นโทษออกจากเรือนจำแล้วจะกระทำความผิดซ้ำ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑.๒.๒ นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ ได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ คือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ คือ ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส เมื่อได้รับโทษจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มีมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังพ้นโทษ จึงสมควรที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้นนางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ ได้กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า สืบเนื่องจากปัจจุบันได้มีการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากข่าวตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้นำเสนอ เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายสาหัส ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นซ้ำบ่อยครั้ง เช่น กรณีนายสมคิด พุ่มพวง กรณีนายอภิชัย องค์กรวิศิษฐ์ หรือไอซ์ ทิบเหล็ก และกรณีหัวหน้าพนักงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.) คอนโดมิเนียม ก่อเหตุข่มขืนหญิงซึ่งพักอาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียมดังกล่าว ซึ่งผู้กระทำความผิดเหล่านี้ล้วนเป็นบุคคลที่เคยต้องโทษหรือเคยทำผิดในลักษณะเดียวกันมาก่อน เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดระแวงถึงความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก และเป็นที่ทราบกันดีว่า เมื่อมีการปล่อยตัวผู้ที่มีประวัติกระทำความผิดซ้ำในคดีอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงเหล่านี้ออกสู่สังคมแล้ว ก็จะกลับมาสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมอีกบ่อยครั้ง แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาปล่อยตัวก็จำเป็นต้องปล่อยตามที่กฎหมายกำหนด ทั้ง ๆ ที่ในปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายซึ่งมีบทลงโทษสูงที่สุดถึงขั้นประหารชีวิต แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ ทั้งนี้ เพราะไม่มีกฎหมายรองรับการแก้ปัญหาเรื่องนี้ แม้ว่าจะมีกรณีการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดหลังจากที่พ้นโทษแล้วก็ตาม แต่ก็ยังเป็นกรณีของการขอความร่วมมือเมื่อผู้พ้นโทษยินยอมหรือสมัครใจให้ติดตามเท่านั้น โดยไม่มีกฎหมายบังคับ จึงเป็นข้อจำกัดที่สำคัญในการติดตามผู้พ้นโทษซึ่งมีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดซ้ำ ทำให้การกระทำความผิดซ้ำไม่เกิดประสิทธิผล หรือผู้กระทำ

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความผิดบางคนที่มิได้ลักษณะพฤติกรรมการกระทำความผิดในระหว่างต้องขังอยู่ในเรือนจำเป็นผู้ต้องขังชั้นเยี่ยม แต่เมื่อได้รับการปล่อยตัวแล้วกลับกระทำความผิดในรูปแบบเดิมหรือในรูปแบบที่คล้าย ๆ รูปแบบเดิมอีก ซึ่งเราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนกลุ่มนี้ที่ได้รับการปล่อยตัวออกมาแล้วจะพร้อมกลับคืนเข้าสู่สังคมอย่างแท้จริง โดยไม่เป็นอันตรายต่อผู้อื่น ทั้งนี้ จากสถิติการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในปีที่ผ่านมา พบว่า มีจำนวนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย และความผิดเกี่ยวกับเพศ สูงมาก อยู่ในอันดับ ๑ ใน ๕ ของจำนวนการกระทำความผิดทั้งหมด สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่จะต้องเสนอกฎหมายฉบับนี้เพื่ออุดช่องว่างต่าง ๆ

ทั้งนี้ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าวหลายประการ เช่น การใช้มาตรการทางการแพทย์ในการฉีดยาเพื่อลดฮอร์โมนเพศ (ฉีดให้ฝ่อ) ส่วนกรณีของผู้ต้องขังที่ได้รับการประเมินแล้วพบว่า การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษนั้นยังไม่เพียงพอที่จะยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำได้ ยังมีความเสี่ยงสูงที่จะก่อเหตุซ้ำอีก ก็จะทำให้อำนาจในการดำเนินการคุมขังภายหลังพ้นโทษได้อีก ตามร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๓๐ หรือในกรณีผู้ถูกคุมความประพฤติฝ่าฝืนหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ก็กำหนดให้พนักงานคุมประพฤติขอให้ศาลสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ตามร่างมาตรา ๒๗ และหากเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีผู้ถูกคุมความประพฤติมีพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิด อุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยไม่มีมาตรการอื่นใดที่จะยับยั้งแล้วก็สามารถที่จะขอให้ศาลสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ตามร่างมาตรา ๔๐ เพื่อเป็นการสร้างความปลอดภัยให้แก่ประชาชนและสังคม โดยยับยั้งการก่อเหตุอาชญากรรมหรือการกระทำความผิดได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ทั้งนี้ การคุมขังภายหลังการพ้นโทษไม่ได้เป็นมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิด แต่เป็นมาตรการในการที่จะป้องกันไม่ให้สังคมนั้นเกิดความเสียหายอันมีลักษณะเป็นมาตรการจำกัดสิทธิเสรีภาพประชาชนที่ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อดำเนินคดีอาญา จึงสามารถที่จะกระทำได้โดยไม่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชนตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะดำเนินมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว จะมีมาตรการขั้นแรก คือ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ผู้กระทำความผิดได้มีโอกาสในการแก้ไขปรับเปลี่ยนนิสัยพฤติกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการกลับคืนสู่สังคม ก่อนที่จะเข้าสู่การประเมินเพื่อใช้มาตรการภายหลังการพ้นโทษ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นการมุ่งเน้นที่จะป้องกันสังคมไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำที่ใช้ความรุนแรง และช่วยแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกันกับหลายประเทศทั่วโลกที่มุ่งเน้นการใช้ระบบติดตามผู้พ้นโทษที่มีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดซ้ำ เช่น สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เครือรัฐออสเตรเลีย ราชอาณาจักรสเปน ราชอาณาจักรเดนมาร์ก สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐอินเดีย แคนาดา และนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังช่วยเพิ่มความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตให้แก่ประชาชนและสังคมอีกด้วย

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ พันตำรวจโท พงษ์ธร ธัญญสิริ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม นายชัยวัฒน์ รุ่งเล็ก รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม และนางชัตติยา รัตนติลก ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖^{๑๑}

ภายหลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. และนางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ มาตรการในการแก้ปัญหาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ควรให้ความสำคัญกับหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากผู้เชี่ยวชาญเพื่อประกอบการพิจารณาและตัดสินใจทั้งในเชิงนโยบายและการบังคับใช้มาตรการจากนโยบาย ทั้งนี้ เนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศมักมีแรงจูงใจหรือสาเหตุจากการขาดความยับยั้งชั่งใจ ปัญหาการเลี้ยงดูของครอบครัว ปัญหาสังคม การดื่มแอลกอฮอล์ การเสพยาเสพติด และปัญหาด้านจิตเวช ซึ่งปัญหาด้านจิตเวชเป็นสาเหตุสำคัญของการกระทำความผิดซ้ำที่ยากจะป้องกันหากไม่ได้รับการแก้ไขก่อนที่ผู้ต้องขังจะพ้นโทษ ทั้งนี้ ตามรายงานของนักจิตวิทยาสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยา ซึ่งเป็นการทดสอบตามโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดทางเพศ โดยเรือนจำกลางสมุทรปราการกับสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จเจ้าพระยาได้ร่วมกันศึกษาพบว่า ผู้ต้องขังคดีทางเพศส่วนหนึ่งมีอาการจิตเวชร่วมด้วย ดังนั้น จึงมีการเสนอให้มีการบำบัดรักษาและปรับพฤติกรรมต่อสิ่งเร้าสำหรับผู้ต้องขังที่มีอาการจิตเวช เพื่อลดความเสี่ยงจากการกระทำความผิดซ้ำ โดยจะต้องได้รับการบำบัดรักษาให้หายก่อนที่จะพ้นโทษ ทั้งนี้ ตามรายงานดังกล่าวได้ระบุว่า นักสังคมสงเคราะห์เรือนจำกลางสมุทรปราการ เตรียมเสนอผลการทดลองทางจิตวิทยาให้แก่กรมราชทัณฑ์ เพื่อให้มีการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษของกลุ่มผู้ต้องขังที่มีอาการจิตเวชเพื่อให้ได้รับการรักษา นอกเหนือจากที่ถูกคุมขังตามกฎหมาย จึงอาจกล่าวได้ว่า การประเมินอาการทางจิตเวชจะต้องทำโดยผู้เชี่ยวชาญเป็นระยะในระหว่างถูกคุมขัง เพื่อให้มีโอกาสรักษาผู้ต้องขังให้หายก่อนที่จะพ้นโทษ และเมื่อพ้นโทษแล้วยังไม่หายจะต้องมีมาตรการในการรักษาจนกว่าจะพ้นขีดอันตรายต่อสังคม

^{๑๑} ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๖ กำหนดไว้ว่า

“ข้อ ๗๖ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมายให้บุคคลใด ๆ ชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีก็ได้”

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ซึ่งมาตรการทางการแพทย์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการแก้ปัญหาประเด็นอาการทางจิตเวชของผู้กระทำ ความผิดที่จะกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ จึงควรเพิ่มสัดส่วนของผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวช ในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติการที่จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

๒.๒ ตามหลักการห้ามดำเนินคดีซ้ำที่กำหนดไว้ว่า “บุคคลไม่สมควรได้รับการลงโทษซ้ำ ในความผิดเดิม (Nemo bis punitur pro eodem delicto)” แม้ว่าผู้กระทำความผิดสมควรที่จะ ได้รับโทษ แต่โทษที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับนั้นควรสอดคล้องกับการกระทำความผิดและมีใช้การลงโทษซ้ำ ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบหรือไม่ว่า เพราะเหตุใดกฎหมายที่มีอยู่แล้ว จึงไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงได้ หรือกฎหมายที่มีอยู่แล้ว มีข้อจำกัดหรือมีผลกระทบประการใด จึงไม่สามารถแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ ความรุนแรงได้

๒.๓ ขอสอบถามว่า กรมราชทัณฑ์ได้ใช้โปรแกรมใดในการประเมินและแก้ไขปัญหา ผู้กระทำความผิด เช่น กรณีนายสมคิด พุ่มพวง และไอซ์ หีบเหล็ก ทั้งนี้ ที่ผ่านมา กรมราชทัณฑ์ได้เคยชี้แจง กรณีนี้ต่อคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎรที่เกี่ยวข้องแต่เพียงว่า กรณีนายสมคิด พุ่มพวง และไอซ์ หีบเหล็ก มีลักษณะบุคลิกภาพที่ผิดปกติตามเงื่อนไขของมาตรการคัดกรองทางจิตเวช แต่ไม่สามารถชี้แจงมูลเหตุที่แท้จริงแห่งการกระทำความผิดของผู้กระทำความผิดดังกล่าวได้ ดังนั้น จะเชื่อมั่นได้อย่างไรว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้จริง

๒.๔ แม้ว่าในการประเมินผู้กระทำความผิดจะสามารถดำเนินการโดยสถาบันกัลยาณ์ ราชนครินทร์และโรงพยาบาลตุลาการเฉลิมพระเกียรติ แต่ในต่างจังหวัดอาจจะยังไม่มีจิตแพทย์เพียงพอ ต่อการประเมินผู้กระทำความผิด จึงขอสอบถามว่า ปัจจุบัน มีจำนวนนักจิตวิทยาคลินิกหรือจิตแพทย์ เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการประเมินผู้กระทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ทั้งนี้ หากไม่มีการประเมินที่ชัดเจนและมีการจัดทำแผนแก้ไขปัญหารายบุคคล (Individual Plan) จะเชื่อมั่นได้ อย่างไรว่า ผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับเพศเหล่านั้นได้รับการแก้ไขฟื้นฟูอย่างแท้จริง หรือมาตรการ คุมซึ่งดังกล่าวจะไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือมาตรการทางการแพทย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ ยาปรับฮอร์โมนหรือฉีดอณฑะให้ฝ่อ นั้น จัดอยู่ในมาตรการทางการแพทย์หรือไม่ หรือจะเป็นเพียงการ แก้ไขพฤติกรรมบำบัดที่อาจไม่สามารถแก้ไขสาเหตุแห่งการกระทำความผิดได้อย่างแท้จริง

๒.๕ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสร้างดุลยภาพระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูเยียวยาผู้เสียหาย กับการแก้ไขบำบัดพฤติกรรมของผู้กระทำความผิดได้อย่างไร จะมีมาตรการให้ชุมชนและสังคม รวมทั้ง หน่วยงานอื่น เช่น นักสังคมสงเคราะห์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างไร ตลอดจนอะไรคือ หลักประกันการไม่กระทำผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

๒.๖ เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะมีความสอดคล้องกับมาตรการ ของต่างประเทศ แต่มีข้อกังวลเกี่ยวกับการวินิจฉัยของศาลซึ่งจะต้องพิจารณาจากข้อมูล ๒ ด้าน คือ ด้านอาชญาวิทยาและข้อมูลทางการแพทย์ กล่าวคือ ตามทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Triangle Theory) ได้กล่าวถึงอาชญากรหรือผู้ซึ่งมีความสามารถในการก่ออาชญากรรมหรือกลุ่มฮาร์ดคอร์ (Hardcore) ต่าง ๆ ซึ่งหมายความรวมถึงปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงในการก่ออาชญากรรม เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ หรือเสพยาเสพติด และผู้ถูกระงับหรือเหยื่อ ซึ่งจะมีลักษณะบางอย่างที่เป็นเป้าหมายของอาชญากร เช่น เด็ก เยาวชน ผู้หญิง หรือมีลักษณะเฉพาะบางอย่าง เช่น การแต่งกายตามสมัยนิยมหรือตามแฟชั่น และความคิดของกลุ่มสังคมนิยมชายที่มองผู้หญิงอย่างไม่เท่าเทียม และมาตรการในการป้องกันดูแล (Guardian) ซึ่งประกอบด้วย มาตรการป้องกันที่เป็นนโยบายของรัฐบาล มาตรการป้องกันที่เป็นกรปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ เครื่องมือติดตามตัว กล้องวงจรปิด และการเตือนภัยผ่านแอปพลิเคชัน (Application) ต่าง ๆ ดังนั้น จึงขอสอบถามว่า ได้กำหนดรายละเอียดในทางปฏิบัติของมาตรการป้องกันดูแล (Guardian) และได้ออกแบบมาตรการตามร่างพระราชบัญญัตินี้อย่างไร โดยเฉพาะมาตรการคุมประพฤติผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ป่วยจิตเวชที่ได้รับการรักษาหายแล้ว

๒.๗ ควรนำหลักพฤติกรรมศาสตร์มาเพิ่มเป็นหลักการในการแก้ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง และควรกำหนดให้มีการแก้ปัญหาการกระทำความผิดซ้ำกรณีอื่นด้วย เช่น การกระทำความผิดซ้ำที่เป็นที่รังเกียจและรบกวนสังคม เช่น การโชว์ของลับทำให้ผู้หญิงวิตกกังวล และการใช้ถ้อยคำเหยียดหยามโดยใช้เทคโนโลยีในการกระทำความผิดทำให้ผู้อื่นหวาดกลัวว่าจะถูกระงับ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดซ้ำมักมีแรงจูงใจในการกระทำความผิดจากหลายสาเหตุ เช่น แรงจูงใจที่ได้รับจากในเรือนจำ สาเหตุจากพฤติกรรมทางพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ จะต้องมีการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำโดยนำทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) มาปรับใช้ โดยมีองค์ประกอบในการเกิดอาชญากรรมตามทฤษฎีนี้ ประกอบด้วย เหยื่อ ผู้กระทำความผิด และโอกาส ซึ่งจะต้องปิดกั้นไม่ให้มีโอกาสในการกระทำความผิด โดยเริ่มจากครอบครัว บุคคลที่เกี่ยวข้องและการศึกษาทางพันธุกรรม ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเฝ้าระวังผู้กระทำความผิดที่อยู่ในเรือนจำซึ่งกำลังจะพ้นโทษ รวมทั้งควรเพิ่มเติมให้ครอบคลุมถึงบุคคลที่เคยกระทำความผิดที่อยู่นอกเรือนจำและมีโอกาสที่จะกระทำความผิดซ้ำซึ่งมีเป็นจำนวนมากด้วย ทั้งนี้ ควรมีการจัดทำทะเบียนประวัติบุคคลกลุ่มนี้ไว้ แต่จะต้องไม่กระทำการอันเป็นการลิดรอนสิทธิและเสรีภาพบุคคลกลุ่มนี้ นอกจากนี้ ควรเพิ่มความหมายของบทนิยามคำว่า “คุมขัง” ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยอาจเพิ่มเติมว่า “ไม่ใช่โทษทางอาญา” ทั้งนี้ เพื่อให้ศาลสามารถมีคำสั่งคุมขังกับผู้กระทำความผิดซ้ำกรณีอื่นด้วย

๒.๘ เห็นด้วยกับการใช้มาตรการทางการแพทย์โดยการใช้ยาปรับฮอร์โมนทางเพศของผู้กระทำความผิดที่มีฮอร์โมนทางเพศสูงซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวทางของต่างประเทศ การใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring : EM) ติดตามตัว หรือมีการเฝ้าระวังอย่างเข้มงวดขั้นสูงสุดด้วยวิธีอื่น แต่อย่างไรก็ดี ไม่ว่าจะใช้มาตรการทางการแพทย์หรือมาตรการเฝ้าระวังรูปแบบใดก็ตาม จะต้องคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนทั้งของผู้กระทำความผิดและคนส่วนใหญ่ของสังคม

และควรใช้บังคับกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ ควรให้โอกาสทางการศึกษาควักกันไปด้วย ตลอดจนควรประกาศให้ประชาชนได้ทราบถึงพื้นที่ที่ได้มีการปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อให้สังคมได้มีความระมัดระวังอันจะทำให้สังคมมีความปลอดภัยยิ่งขึ้นต่อไป

๒.๙ เห็นด้วยกับหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากสอดคล้องกับหลักสากลที่ต่างประเทศใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะมาตรการในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ รวมทั้งเหตุผลและความจำเป็นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จำเป็นต้องกำหนดให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับเพศและที่ใช้ความรุนแรง เนื่องจากมีปัญหาการก่ออาชญากรรมสะท้อนขวัญหรือการกระทำความผิดในคดีที่อุกฉกรรจ์ รุนแรง และกระทำความผิดซ้ำซากซึ่งก่อเหตุโดยผู้พ้นโทษ แต่ในกรณีที่ต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้เพราะมีปัญหาความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำนั้น มาตรการต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหายุ่งยากในระยะยาวได้ กล่าวคือ ในหลายประเทศมีการใช้แอปพลิเคชัน (Application) ที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ว่าในระยะทาง ๓ กิโลเมตร หรือ ๕ กิโลเมตร มีผู้เคยกระทำความผิดประเภทใดอยู่บริเวณนั้นหรือไม่ เพื่อจะได้ระมัดระวังบุคคลในครอบครัวได้ และขอสอบถามว่า เพราะเหตุใดจึงไม่นำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาผนวกรวมไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้มีการกำหนดมาตรการในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดไปในคราวเดียวกันด้วย

๒.๑๐ ประเด็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

(๑) เห็นด้วยกับการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำที่ครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการกำหนดให้มีอธิบดีกรมราชทัณฑ์และอธิบดีกรมสุขภาพจิตเป็นกรรมการ รวมทั้งการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากผู้เชี่ยวชาญหลากหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านจิตเวชศาสตร์

(๒) กรณีองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามร่างมาตรา ๘ ในส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้ง ควรกำหนดไว้โดยเคร่งครัดเพื่อเป็นการบังคับว่าจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาหรือจิตเวชศาสตร์เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วย โดยไม่กำหนดให้สามารถเลือกได้เหมือนสาขาอื่น ๆ ที่จะแต่งตั้งหรือไม่ก็ได้

(๓) สืบเนื่องจากประมวลร้อยละ ๘๐ ของผู้พ้นโทษจะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาความผิดปกติซึ่งในวัยผู้ใหญ่ เรียกว่า ความผิดปกติในบุคลิกภาพ (Personality Disorder) ส่วนในวัยเด็กที่อายุไม่ถึง ๑๘ ปี เรียกว่า ความผิดปกติเกี่ยวกับพฤติกรรม (Conduct Disorder) โดยทั้งวัยผู้ใหญ่และวัยเด็กจะมีพฤติกรรมร่วมกัน เรียกว่า พฤติกรรมที่ชอบใช้ความรุนแรงและอันธพาลต่อต้านสังคม โดยส่วนใหญ่กลุ่มคนเหล่านี้จะมีปัญหาด้านสุขภาพจิตตั้งแต่วัยเด็ก เป็นเด็กที่มีสมาธิสั้น อยู่ไม่นิ่ง ไม่สามารถควบคุม

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

อารมณ์ตนเองได้ จึงมีพฤติกรรมหุนหันพลันแล่น หลีกเลี้ยงที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม และมักใช้ยาเสพติดเพื่อให้ตนมีความสุข หากไม่ได้รับการรักษาและแก้ไขพฤติกรรมก็จะกระทำความผิดซ้ำ ดังนั้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงต้องให้ความสำคัญกับผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวช และควรกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลด้านจิตเวชเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ด้วย จึงจะสามารถแก้ปัญหาคากระทำความผิดซ้ำเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒.๑๑ ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดให้พนักงานอัยการเป็นผู้มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดซ้ำ

การกำหนดให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดซ้ำ ตามร่างมาตรา ๑๙ อาจเป็นการเปิดช่องให้พนักงานอัยการละเลยเพราะเกรงที่จะเกิดผลเสียต่อรูปคดีได้ และในการบำบัดรักษาจนพ้นขีดอันตรายต่อสังคมนั้นจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่ผู้กระทำความผิดจะพ้นโทษ โดยผู้ที่ประเมินผู้ต้องขังว่าใครควรที่จะเข้ารับการบำบัดจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์

๒.๑๒ ประเด็นเกี่ยวกับมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

(๑) กรณีมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ควรให้ความสำคัญกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชศาสตร์มากกว่า เช่น ตามร่างมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ที่กำหนดให้กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดจะกระทำความผิดซ้ำก็ให้ศาลกำหนดมาตรการต่าง ๆ ได้ ซึ่งควรกำหนดให้มีความชัดเจนว่า จะต้องมีการอ้างอิงความเห็นทางการแพทย์จากผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวชศาสตร์ก่อน นอกจากนี้ ตามร่างมาตรา ๒๒ วรรคสาม ที่กำหนดให้ศาลมีอำนาจกำหนดระยะเวลาการเฝ้าระวังในแต่ละมาตรการตามที่ศาลเห็นสมควรแต่ไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันพ้นโทษนั้น เห็นว่ายังขาดหลักฐานทางจิตเวชศาสตร์เพื่อรองรับการใช้ดุลพินิจของศาล หรือกรณีที่ครบ ๕ ปีแล้ว แต่ผู้ถูกเฝ้าระวังยังมีพฤติกรรมที่อาจเป็นอันตรายต่อสังคม จะพิจารณาจากหลักฐานใดเพื่อหยุดใช้มาตรการดังกล่าว ทั้งนี้เห็นว่า ศาลควรจะต้องพิจารณาหลักฐานทางจิตเวชศาสตร์ ประกอบกับพฤติกรรมของผู้ถูกเฝ้าระวังด้วย

(๒) การกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ตามร่างมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑๑) ที่กำหนดให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด กรณีนี้ศาลอาจกำหนดให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขสภาพจิตใจโดยจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยา หรืออาจกำหนดให้เข้าร่วมกิจกรรมหลักสูตรต่าง ๆ ของศูนย์ฝึกอาชีพภายในเรือนจำ เช่น การฝึกหัดอาชีพขับรถ (รถแบคโฮ) จนกว่าจิตแพทย์หรือนักจิตวิทยาอย่างน้อยหนึ่งในสามจะลงมติให้ปล่อยตัวได้ ซึ่งจะทำให้นักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษนั้น ได้รับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขสภาพจิตใจและมีความชำนาญในอาชีพด้วย

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๒.๑๓ ประเด็นเกี่ยวกับมาตรการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ

(๑) การกำหนดให้มีมาตรการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ ตามหมวด ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙ และหลักกฎหมายอาญาที่มีหลักการสำคัญว่า เมื่อบุคคลได้รับโทษแล้วไม่ควรที่จะต้องได้รับโทษซ้ำ หรือไม่ เพราะการต้องถูกคุมขังภายหลังการพ้นโทษเป็นการคุมขังในรูปแบบใหม่ที่ยังไม่มี ความชัดเจนในรายละเอียด

(๒) การใช้มาตรการคุมขังนั้นไม่ควรกระทำในลักษณะเดียวกันกับผู้กระทำผิดหรือเป็นนักโทษ โดยจะต้องกำหนดให้มีห้องพักหรือพื้นที่เป็นการเฉพาะ รวมทั้งจะต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อกำหนดมาตรการเฝ้าระวังและการกำหนดให้มีการฝึกอบรมและฝึกอาชีพเพื่อแก้ไขฟื้นฟูบุคคลกลุ่มนี้ให้มีความเป็นคนดีและสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ จึงจะทำให้สังคมมีความปลอดภัยมากขึ้นได้

๒.๑๔ ประเด็นเกี่ยวกับการคุมขังฉุกเฉิน

- กรณีตามร่างมาตรา ๓๗ ที่กำหนดว่า “กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวัง จะกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และมีเหตุฉุกเฉิน หากไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกระทำความผิดดังกล่าวได้ เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ศาลอาจสั่งคุมขังฉุกเฉิน ผู้ถูกเฝ้าระวังได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง” เห็นควรกำหนดเพิ่มว่า “หรือจนกว่าจะได้รับคำรับรองจากคณะจิตแพทย์และนักจิตบำบัดหรือผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาว่าอยู่ในสภาพจิตที่จะปล่อยตัวได้ โดยมีมติด้วยคะแนนเสียงเป็นเอกฉันท์หรือด้วยคะแนนเสียงข้างมากอย่างน้อยสองในสาม” ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ครอบครัวของผู้ถูกเฝ้าระวังดังกล่าวและสังคมต่อไป

๒.๑๕ ประเด็นเกี่ยวกับการให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับผู้ถูกเฝ้าระวัง

กรณีการให้อำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการจับผู้ถูกเฝ้าระวัง ตามร่างมาตรา ๓๘ ซึ่งเป็นการจับผู้ถูกเฝ้าระวังในกรณีไม่ว่าจะกระทำความผิดซึ่งหน้าหรือไม่ โดยไม่ต้องมีหมายศาลนั้น อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘^{๑๒} และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘^{๑๓} หรือไม่

^{๑๒} รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘ บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกาย จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้”

^{๑๓} อ้างแล้วในเชิงอรรถที่ ๙ หน้า ๑๕

ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓. การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง ดังนี้

๓.๑ พันตำรวจโท พงษ์ธร ธีญญลสิริ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ได้ตอบชี้แจง สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสำคัญในการสร้างมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในคดีที่มีความรุนแรงและสร้างความหวาดระแวงให้แก่สังคม โดยมุ่งเน้นหลักการสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ ๑) การป้องกันสังคมจากความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง การลดความหวาดกลัวภัยจากอาชญากรของประชาชน และการดูแลและคำนึงถึงผู้เสียหายจากการกระทำความผิด ๒) การส่งเสริมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง และ ๓) คำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

(๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ขัดกับหลักการดำเนินคดีอาญาที่กำหนดไว้ว่า บุคคลไม่สมควรถูกลงโทษซ้ำในความผิดเดิม เนื่องจากตามหมวด ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มีทั้งกระบวนการพิจารณาของศาล กรมราชทัณฑ์ และสหวิชาชีพที่เข้ามามีส่วนร่วมกำหนดมาตรการทางการแพทย์ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการมาตรการที่ต่างประเทศใช้อยู่ในปัจจุบัน เช่น เครือรัฐออสเตรเลียและสหราชอาณาจักร

(๓) กรณีที่มีการใช้มาตรการคุมขังซึ่งเป็นกรณีเดียวกับการกักกันที่มีการใช้กับทุกฐานความผิดซึ่งจะต้องมีกระบวนการที่บ่งชี้ได้ว่าเป็นการกระทำผิดติดนิสัยในลักษณะเดียวกัน จำนวน ๓ ครั้งขึ้นไปนั้น ในกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งยวดที่จะต้องป้องกันสังคมจึงอาจไม่มีความจำเป็นต้องรอให้มีการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันซ้ำถึงจำนวน ๓ ครั้ง ก็สามารถใช้มาตรการดังกล่าวได้

(๔) กรณีความพร้อมในเรื่องกระบวนการดูแลนั้นจะมีศูนย์เฉพาะกิจที่ชื่อว่า “ศูนย์เฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชน” (Justice Safety Observation ad hoc Center, Ministry of Justice: JSOC) ซึ่งมีความพร้อมในการดำเนินงานได้อย่างทั่วถึงต่อไป

(๕) ในเรื่องการสร้างสภาพแวดล้อมที่จำเป็นในการป้องกันสังคมนั้น มาตรการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความสอดคล้องกับทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

(๖) กรณีการมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินของศาลตามร่างมาตรา ๓๗ นั้น เป็นกรณียกเว้นรายที่ใกล้จะถึง ซึ่งการจะมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้จะต้องผ่านกระบวนการในการพิจารณาเสนอความเห็นของพนักงานคุมประพฤติและพนักงานอัยการ ก่อนที่จะมีการร้องขอต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งดังกล่าว

(๗) กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยนั้น ตามร่างเดิมของกระทรวงยุติธรรมได้กำหนดให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วย แต่ได้มีการปรับปรุงในขั้นตอนการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๓.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ได้ตอบชี้แจงสรุปสาระสำคัญได้ว่า ก่อนที่จะมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทรวงยุติธรรมได้มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาและพบว่ามีปัญหาสำคัญหลายประการ รวมทั้งพบว่าหากไม่มีการกำหนดให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตั้งแต่ในชั้นการพิจารณาของศาลตั้งแต่แรก จะก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงได้ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสถิติการกระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงย้อนหลังไปประมาณ ๓ ปี พบว่ามีบุคคลผู้กระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงจำนวนประมาณ ๑๐๐ คน โดยจำแนกกลุ่มผู้กระทำความผิดออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มที่ ๑ คือ กลุ่มบุคคลที่ต้องควบคุมเพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องควบคุมภายใน ๓ ปีนับแต่ออกจากเรือนจำ กลุ่มที่ ๒ คือ กลุ่มบุคคลที่ต้องควบคุมเพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่สังคม แต่ยังไม่ออกจากเรือนจำ และกลุ่มที่ ๓ คือ กลุ่มบุคคลที่กำลังจะเข้าสู่เรือนจำ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อควบคุมดูแลกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ทั้งนี้ การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นการสร้างภาระด้านงบประมาณ เนื่องจากจะเป็นการดำเนินการโดยกระทรวงยุติธรรมเป็นหลักและไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอื่น หรือจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นเพิ่มเติมแต่อย่างใด ส่วนกรณีการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring : EM) ก็เป็นการดำเนินการโดยใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่แล้ว ซึ่งจะสามารถแจ้งเตือนพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ได้ทราบว่าผู้กระทำความผิดอยู่ในพื้นที่หรือบริเวณใด เพื่อให้สังคมเกิดความระมัดระวังและปลอดภัยมากขึ้น และประเด็นสุดท้ายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีเหตุผลและความจำเป็นจากกรณีปัญหาความแออัดในเรือนจำแต่อย่างใด

๓.๓ นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน ได้ชี้แจงสรุปได้ว่า ประเด็นการฉีดอ๊อมตะให้ผิอนั้น ขอยืนยันว่า เป็นการยกตัวอย่างการใช้มาตรการทางการแพทย์ให้เห็นเป็นรูปธรรมเท่านั้น ทั้งนี้ จะต้องมีการบูรณาการอีกหลายขั้นตอนที่จะต้องพิจารณากรณีดังกล่าวต่อไป โดยเฉพาะการพิจารณาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการให้เป็นไปอย่างรอบคอบอีกครั้ง ทั้งนี้ ประเด็นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายและตั้งเป็นข้อสังเกตไว้นั้น มีประเด็นที่เป็นประโยชน์อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ : ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๒๗๘ เสียง ไม่รับหลักการ ๑ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๗ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๑. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ (อ.พ. ๒/๒๕๖๕)

<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/590151>

Scan me ๑

๒. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10187&mid=4374

Scan me ๒

๓. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10192&mid=4376

Scan me ๓

๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

[https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/
main_warehouse_dll_x.php?aid=10193&mid=4376](https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10193&mid=4376)

(สำเนา)

เลขที่รับ ๑๘๒๖๐/๒๕๖๔ วันที่ ๒๘ ธ.ค. ๒๕๖๔
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ที่ นร. ๐๕๐๓/๓๙๐๓๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาและมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๕๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

วันนา พิมพ์
สัมพันธ์ ทาน
 ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำ
ในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ
หรือที่ใช้ความรุนแรง

เหตุผล

เนื่องจากผู้กระทำความผิดอาญาบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อได้รับการถูกจำคุกจนพ้นกำหนดโทษและได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบ้างแต่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำคามผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกันซ้ำอีก สมควรมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการทำคามผิดซ้ำในความผิดดังกล่าว โดยการกำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษ และมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำคามผิดที่อาจเกิดขึ้นอีก และเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
ในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
เพื่อใช้เป็นบทบัญญัติในการป้องกันและเฝ้าระวังการก่ออาชญากรรม สร้างความปลอดภัยให้สังคม
แก้ไขปัญหาและลดอัตราการกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการ
การกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้
ไว้ในมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๓ ทวิ
มาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๙ มาตรา ๒๙๐ มาตรา ๒๙๗ มาตรา ๒๙๘
และมาตรา ๓๑๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีศาลมีคำพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตราหนึ่งมาตราใด
ตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง แม้ศาลจะพิพากษาให้ลงโทษในความผิดอื่นที่ไม่ได้ระบุไว้
ในวรรคหนึ่งก็ตาม ก็ให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับด้วย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ซึ่งกระทำความผิด
ตามบทบัญญัติมาตราหนึ่งมาตราใดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ในขณะที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“คุมขัง” หมายความว่า การควบคุมนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ
หรือผู้ถูกเฝ้าระวังไว้ในเขตกำหนดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

“ศาล” หมายความว่า ศาลยุติธรรมที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมคุมประพฤติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ บทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้
โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับ
เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีกา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และอัยการสูงสุด
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกามีอำนาจ
ออกข้อบังคับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวง และอัยการสูงสุดมีอำนาจ
ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่
และอำนาจของตน

ข้อบังคับและกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านกฎหมาย ด้านอาชญาวิทยา ด้านทันตวิทยา ด้านการบริหารงานยุติธรรม ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตเวชศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติจำนวนหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ และให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์แต่งตั้งข้าราชการในกรมราชทัณฑ์จำนวนหนึ่งคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่
มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแผนการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
ของผู้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการ
ป้องกันการกระทำผิดซ้ำตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา
- (๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายกระทรวง
ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกัน
การกระทำผิดซ้ำ คุมประพฤติ และกรมราชทัณฑ์ในการออกระเบียบหรือปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ
และองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานป้องกันการกระทำผิดซ้ำ
- (๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด
ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา
ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการประชุมของคณะกรรมการ
โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ
อย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การประชุม
ของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม
และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ” ประกอบด้วย รองปลัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมคุมประพฤติ ผู้แทนกรมราชทัณฑ์ และผู้แทนสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ โดยให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการจำนวนไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณากำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗
- (๒) พิจารณากำหนดมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๔
- (๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ หรือตามที่คณะกรรมการหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำโดยอนุโลม

หมวด ๓

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

มาตรา ๑๙ ในคดีที่มีการฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ในระหว่างรับโทษจำคุกเพื่อป้องกันมิให้กระทำความผิดซ้ำ โดยจะขอรวมกันไปใน การฟ้องคดีดังกล่าว หรือก่อนศาลมีคำพิพากษาก็ได้

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) มาตรการทางการแพทย์

(๒) มาตรการอื่นใดที่รัฐมนตรีตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

ที่กำหนดในกฎกระทรวง

การมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่นของผู้กระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ และการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

ในการไต่สวนศาลอาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการ เพื่อประกอบการพิจารณา รับฟังคำคัดค้านของผู้กระทำความผิด หรือมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติ ดำเนินการสืบเสาะและพินิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติก็ได้

ให้ศาลระบุเหตุผลในการออกคำสั่งพร้อมทั้งคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดไว้ในคำพิพากษาและให้ระบุคำสั่งไว้ในหมายจำคุกด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกคำสั่งของศาล ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

มาตรา ๒๐ ให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่งของศาล และจัดทำรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อพนักงานอัยการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หากพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือยกเลิกมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดได้

มาตรา ๒๑ มาตรการทางการแพทย์ที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๙ (๑) ให้ดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมอย่างน้อยสองคนซึ่งมีความเห็นพ้องต้องกัน หากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการใช้ยา ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม

ให้กรมราชทัณฑ์นำผลของการใช้มาตรการทางการแพทย์ตามวรรคหนึ่ง มาใช้ในการพิจารณาสงเคราะห์โทษ พักการลงโทษ หรือให้ประโยชน์อื่นใดอันเป็นผลให้ผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัว ก่อนกำหนดในคำพิพากษาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้มาตรการทางการแพทย์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๒๒ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่านักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ จะกระทำความผิดดังกล่าวภายหลังพ้นโทษ

ศาลอาจมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามที่พนักงานอัยการร้องขอ โดยกำหนดมาตรการเดียวหรือหลายมาตรการตามควรแก่กรณีก็ได้

มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ได้แก่

- (๑) ห้ามเข้าใกล้ผู้เสียหายจากการกระทำความผิด
- (๒) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด
- (๓) ห้ามเข้าเขตกำหนด
- (๔) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล
- (๕) ห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชนที่ตนพักอาศัย
- (๖) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่กำหนด

(๗) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่กำหนดหรือให้ไปอยู่ภายใต้การดูแลในสถานบำบัด

ภายใต้การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการรับรองโดยกระทรวงสาธารณสุข ตามที่ศาลเห็นสมควร

(๘) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด

(๙) ให้มารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติหรือได้รับการเยี่ยมจากพนักงาน

คุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด

(๑๐) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์ หรือมาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์

หรือบุคคลอื่นใดตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด

(๑๑) ให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงาน

คุมประพฤติกำหนด

(๑๒) ให้แจ้งพนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน

หรือการเปลี่ยนงาน

(๑๓) ให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวในการเฝ้าระวัง

ศาลอาจกำหนดระยะเวลาการเฝ้าระวังในแต่ละมาตรการตามที่เห็นสมควร

แต่ไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ

การมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งความรุนแรงของคดี

สาเหตุแห่งการกระทำความผิด ประวัติการกระทำความผิด ภาวะแห่งจิต นิสัย และลักษณะส่วนตัวอื่น

ของผู้กระทำความผิด ความปลอดภัยของผู้เสียหายและสังคม โอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ

การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด และความได้สัดส่วนของการใช้มาตรการที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพ

ของผู้ต้องถูกบังคับด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมีคำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ ให้เป็นไป

ตามที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

มาตรา ๒๓ ก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำ

ความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานจำแนกลักษณะ

ของนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์เป็นรายบุคคล พร้อมทั้งความเห็นว่ามีนักโทษเด็ดขาด

ผู้ใดสมควรให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ เสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา กำหนดมาตรการ

ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเพื่อพิจารณาว่าสมควรกำหนดให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ แก่นักโทษเด็ดขาดผู้นั้น รวมทั้งกำหนดวิธีการและระยะเวลาที่เหมาะสมในการใช้มาตรการดังกล่าว เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

เมื่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำพิจารณาว่าสมควรกำหนดให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังตามมาตรา ๒๒ กับนักโทษเด็ดขาดผู้ใดแล้ว ให้เสนอรายงานและความเห็นต่อพนักงานอัยการภายในเวลาอันสมควรก่อนปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลให้กำหนดมาตรการเฝ้าระวัง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาและจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ เมื่อได้รับรายงานและความเห็นแล้ว หากพนักงานอัยการเห็นสมควรให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจในท้องที่เรือนจำหรือสถานที่คุมขังของนักโทษเด็ดขาดก่อนการปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดเพื่อมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังดังกล่าว

คำร้องตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยคำขอที่มีข้อเสนอและเงื่อนไข ตลอดจนระยะเวลาที่ศาลจะกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ เพื่อประกอบการพิจารณาของศาลในการมีคำสั่งตามมาตราหนึ่งมาตราใดที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ วรรคสอง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณายื่นคำร้องของพนักงานอัยการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยข้อบังคับของอัยการสูงสุด

มาตรา ๒๕ เมื่อศาลได้รับคำร้องตามมาตรา ๒๔ ให้ศาลไต่สวนและมีคำสั่ง โดยให้ส่งสำเนาคำร้องให้นักโทษเด็ดขาดเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการให้ถ้อยคำด้วย และเรียกนักโทษเด็ดขาดมาให้ถ้อยคำ

ให้ศาลถามนักโทษเด็ดขาดว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ให้ศาลตั้งทนายความให้ หากครบกำหนดที่กรมราชทัณฑ์ต้องปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดแล้ว แต่ศาลยังไม่ได้ไต่สวนคำร้องหรือมีคำสั่งตามที่พนักงานอัยการร้องขอ ให้กรมราชทัณฑ์ปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดไป ทั้งนี้ ในการไต่สวนให้ศาลมีอำนาจเรียกนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวมาให้ถ้อยคำประกอบการไต่สวนด้วย

มาตรา ๒๖ ให้พนักงานคุมประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่งของศาล โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หากผู้ถูกเฝ้าระวังไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่งศาล ให้พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบถึงเหตุดังกล่าวและแก้ไข

เมื่อครบกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ และในทุกกรอบหกเดือน ให้พนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเสนอศาล หากศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา นี้ ให้กรมคุมประพฤติจัดทำฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศศูนย์เฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่พฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของผู้ถูกเฝ้าระวังได้เปลี่ยนแปลงไป เมื่อพนักงานอัยการหรือผู้ถูกเฝ้าระวังร้องขอหรือศาลเห็นเอง ศาลอาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษบางมาตรการหรือทุกมาตรการก็ได้ และเมื่อมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้ถูกเฝ้าระวังและผู้เกี่ยวข้องทราบ

การยื่นคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการโดยพนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานพฤติการณ์ดังกล่าว และความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการ

หมวด ๕

มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๒๘ ศาลอาจมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษแก่นักโทษเด็ดขาดซึ่งศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ตั้งแต่วันพ้นโทษหรือภายหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามที่พนักงานอัยการร้องขอ หากศาลเห็นว่ามิเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นจะไปกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดได้

มาตรา ๒๙ ในการจัดทำรายงานการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ หากคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษกับนักโทษเด็ดขาดรายใดเพื่อไม่ให้ผู้นั้นไปกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ให้คณะกรรมการดังกล่าวเสนอรายงานพร้อมทั้งความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยให้นำมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามวรรคหนึ่ง ร่วมกับการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขัง

ต่อเนื่องกันไป ให้คณะกรรมการดังกล่าวเสนอรายงานพร้อมทั้งความเห็นต่อพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป โดยให้นำมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการ พิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและการพิจารณายื่นคำร้องของพนักงานอัยการ ตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของอัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๐ ในระหว่างการดำเนินการตามมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาด ภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๒ หากมีเหตุที่จะขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ตามมาตรา ๒๘ หรือผู้ถูกเฝ้าระวังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลัง พ้นโทษ ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาล ในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการ คุมขังภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

พนักงานคุมประพฤติอาจเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา หรือพนักงานอัยการเห็นสมควรอาจขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ร่วมกับการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขัง ต่อเนื่องกันไปได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ และการพิจารณายื่นคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อบังคับของอัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๑ เมื่อศาลได้รับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๐ ให้ศาลไต่สวนคำร้องโดยให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในวันไต่สวนถ้าผู้ถูกเฝ้าระวังไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีเหตุ อันสมควร จงใจไม่รับหมายเรียก ได้หลบหนีไปหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะหลบหนี ให้ศาลมีอำนาจ ออกหมายจับ เพื่อดำเนินการต่อไป และให้นำมาตรา ๓๘ วรรคสอง เรื่องการควบคุมตัวผู้ถูกจับ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในการพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษมีกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้ผู้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ

ในการพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ศาลอาจสั่ง ให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษมีกำหนดระยะเวลาเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกัน มิให้ผู้ผู้นั้นไปกระทำความผิดซ้ำซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันพ้นโทษ หรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวัง นักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังต่อเนื่องกันไปตามที่พนักงานอัยการร้องขอ ก็ได้ โดยให้นำหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เมื่อนับ ระยะเวลาทั้งหมดรวมกันแล้ว จะต้องมิมีระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ

มาตรา ๓๓ ในการพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังโดยมีกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกเฝ้าระวังถูกควบคุมตัว แต่เมื่อนับระยะเวลาที่ศาลเคยมีคำสั่งให้ใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและระยะเวลาในครั้งนี้อย่างรวมกันแล้ว จะต้องมิมีระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ถือว่าคำสั่งการใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของศาลสิ้นสุดลง

ในการพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง ศาลอาจสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกเฝ้าระวังโดยมีกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกเฝ้าระวังถูกควบคุมตัว หรือมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเมื่อครบกำหนดการคุมขังดังกล่าวต่อเนื่องกันไปตามที่พนักงานอัยการร้องขอก็ได้ โดยให้นำหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่เมื่อนับระยะเวลาที่ศาลเคยมีคำสั่งให้ใช้มาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและระยะเวลาในครั้งนี้อย่างรวมกันแล้ว จะต้องมิมีระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ

มาตรา ๓๔ ให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการบังคับตามคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษและให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันมาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป หรือเมื่อครบกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่เริ่มมีการคุมขังภายหลังพ้นโทษและในทุกรอบหกเดือน ให้คณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำพิจารณาเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาล ให้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติม ลดหรือขยายระยะเวลา หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือเปลี่ยนคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งเฝ้าระวังแทนก็ได้

มาตรา ๓๕ เมื่อศาลได้มีคำสั่งคุมขังผู้ถูกเฝ้าระวัง ถ้าผู้นั้นยังมีได้รับการคุมขังก็ดี หรือได้รับการคุมขังแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็ดี ถ้าพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนีระหว่างเวลาที่ต้องคุมขัง เป็นอันล่วงเลยการคุมขัง จะคุมขังผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๓๖ ก่อนครบกำหนดเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษ หากศาลไม่ได้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษเนื่องจากการคุมขังตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๓ วรรคสอง พนักงานอัยการอาจยื่นคำร้องต่อศาลก่อนครบกำหนดการคุมขังเพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษแก่ผู้ถูกคุมขังเมื่อครบกำหนดการคุมขังได้ แต่ศาลอาจมีคำสั่งดังกล่าวภายหลังครบกำหนดการคุมขังก็ได้ และให้นำหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒
การคุมขังฉุกเฉิน

มาตรา ๓๗ กรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกเฝ้าระวังจะกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และมีเหตุฉุกเฉิน หากไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจป้องกันมิให้ผู้ถูกเฝ้าระวังกระทำความผิดดังกล่าวได้ เมื่อพนักงานอัยการร้องขอ ศาลอาจสั่งคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังได้ไม่เกินเจ็ดวัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง

มาตรา ๓๘ ถ้าปรากฏเหตุตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗ ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกเฝ้าระวังมีที่อยู่หรือท้องที่ที่พบตัวผู้ถูกเฝ้าระวังขอให้ศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับผู้ถูกเฝ้าระวังตามมาตรา ๗๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ห้ามควบคุมผู้ถูกจับเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาจนถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ และเมื่อศาลมีคำสั่งให้คุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังแล้ว ให้กรมราชทัณฑ์นำตัวผู้ถูกเฝ้าระวังไปคุมขังฉุกเฉินตามคำสั่งศาลต่อไป กรณีเช่นว่านี้ไม่ทำให้คำสั่งตามมาตราการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษสิ้นผลไป และให้ดำเนินการตามมาตรการเฝ้าระวังดังกล่าวต่อไปภายหลังจากการคุมขังฉุกเฉิน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำความเห็นของพนักงานคุมประพฤติ และการพิจารณายื่นคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือข้อบังคับของอัยการสูงสุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๙ ให้ศาลพิจารณาคำร้องของพนักงานอัยการโดยเร็ว ถ้าเป็นที่พอใจว่ากรณีมีเหตุตามที่บัญญัติในมาตรา ๓๗ ให้ศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินผู้ถูกเฝ้าระวังได้

ผู้ถูกเฝ้าระวังอาจยื่นคำร้องขอฝ่ายเดียวเพื่อให้ศาลยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย ถ้าศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมีคำสั่งของศาลตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

มาตรา ๔๐ ให้กรมราชทัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน และให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังฉุกเฉินแล้ว ให้กรมคุมประพฤติดำเนินการให้มีการเสนอความเห็นไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาเสนอต่อศาลให้มีคำสั่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษที่ศาลมีคำสั่งตามหมวด ๔ หรือเพื่อเสนอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษตามหมวด ๕ เพื่อป้องกันผู้ถูกคุมขังฉุกเฉินกระทำความผิดซ้ำ

ให้มิตตาส
การอุทธรณ์

มาตรา ๔๒ คำสั่งศาลตามหมวด ๓ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด
หมวด ๔ มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ และหมวด ๕ มาตรการคุมขังภายหลัง
พ้นโทษ ในกรณีศาลมีคำสั่งยกคำร้องของพนักงานอัยการ ให้เป็นที่สุด ส่วนคำสั่งตามที่พนักงานอัยการ
ร้องขอ ให้อุทธรณ์ได้เฉพาะในปัญหาข้อกฎหมาย
คำสั่งศาลชั้นอุทธรณ์ ให้เป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ ให้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษ
ผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ ที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาล และกรณีที่จะมีการ
ปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ อยู่ในวันก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

(สำเนา)

เลขรับ ๔๖/๒๕๖๔ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พชรินทร์ ชำศิริพงษ์ ผู้เสนอ

(นางสาวพชรินทร์ ชำศิริพงษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) กานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ ผู้เสนอ
(นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พิษขารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ ผู้เสนอ
(นางพิษขารัตน์ เลหาพงศ์ชนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) กัลยา รุ่งวิจิตรชัย ผู้เสนอ
(นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พิมพ์พร พรพฤตพันธ์ ผู้เสนอ
(นางสาวพิมพ์พร พรพฤตพันธ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ทศนาพร เกษเมธีการุณ ผู้เสนอ
(นางทศนาพร เกษเมธีการุณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ไพลิน เทียนสุวรรณ ผู้เสนอ
(นางสาวไพลิน เทียนสุวรรณ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พรรณสิริ กุลนาถศิริ ผู้เสนอ
(นางพรรณสิริ กุลนาถศิริ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) เจริญ เรียวแรง ผู้เสนอ
(นางเจริญ เรียวแรง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) จักรพันธ์ พรนิมิตร ผู้เสนอ
(นายจักรพันธ์ พรนิมิตร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) บุญยิ่ง นิติกาญจนา ผู้เสนอ
(นางบุญยิ่ง นิติกาญจนา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ภริมา พูลเจริญ ผู้เสนอ
(นางสาวภริมา พูลเจริญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) อนุชา น้อยวงศ์ ผู้เสนอ
(นายอนุชา น้อยวงศ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ปริญญา ฤกษ์ห่วย ผู้เสนอ
(นายปริญญา ฤกษ์ห่วย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) กษิต์เดช ชุตินันต์ ผู้เสนอ
(นายกษิต์เดช ชุตินันต์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) พรชัย อินทร์สุข ผู้เสนอ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์ ผู้เสนอ
(นายทวีรัฐ รัตนเศรษฐ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ประสิทธิ์ มะหะหมัด ผู้เสนอ
(นายประสิทธิ์ มะหะหมัด)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) ชูศักดิ์ ศิริมาศทอง ผู้เสนอ
(นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

(ลงชื่อ) สมศักดิ์ คุณเงิน ผู้เสนอ
(นายสมศักดิ์ คุณเงิน)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทรเพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

มาตี พิมพ์

สัมพันธ์ ทาน

ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของ
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรง

เหตุผล

ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความรุนแรง เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน
กระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้าย
ร่างกายสาหัส เมื่อได้รับจำคุกจนพ้นโทษแล้ว จะได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมโดยอิสระ บางรายอาจจะยังไม่มี การ
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีความเสี่ยงที่จะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้
ความรุนแรงซ้ำ ในรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบใกล้เคียงกัน แม้จะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานตำรวจ หรือ
ฝ่ายปกครองบ้าง แต่ก็ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมาย และไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำ
ประเทศไทยยังขาดกฎหมายเพื่อป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ จึงสมควร
ที่จะมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำ ความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง
เพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำ ความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีก เพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟู
ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๔๘

รับรอง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

๒๕๖๔

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ป้องกันสังคม และผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่อาจเกิดขึ้นอีกและส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง โดยการกำหนดให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือการคุมขังภายหลังการพ้นโทษ ทั้งนี้การคำนึงถึงเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่ง ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” หมายความว่า ความผิดที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๒๔ มาตรา ๒๓๖ มาตรา ๒๓๗ มาตรา ๒๓๘ เฉพาะที่ได้กระทำกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี มาตรา ๒๓๘ วรรคสอง มาตรา ๒๓๙ มาตรา ๒๔๓ ทวิ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๕ มาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๐ มาตรา ๒๕๓ มาตรา ๒๕๔ และมาตรา ๓๑๓ และความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง” หมายความว่า ผู้ซึ่งกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

“การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ” หมายความว่า การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ รวมทั้งการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะราย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของสังคม และส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดภายหลังได้รับอิสรภาพจากเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง

“มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดเฉพาะราย” หมายความว่า มาตรการต่างๆที่ใช้กับผู้กระทำผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงในระหว่างถูกจำคุกตามคำพิพากษาหรือระหว่างถูกคุมขัง เพื่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึง มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ” หมายความว่า การปฏิบัติการทางการแพทย์โดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ใช้บำบัดรักษาผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ทั้งนี้ รวมถึงการให้ยาหรือสารเคมีด้วย

“การคุมขังภายหลังพ้นโทษ” หมายความว่า คำสั่งศาลที่สั่งให้คุมขังผู้กระทำผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“คำสั่งคุมขังฉุกเฉิน” หมายความว่า คำสั่งศาลที่สั่งให้คุมขังผู้ถูกคุมความประพฤติในพฤติการณ์เร่งด่วน เพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“การสืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจเพื่อประมวลข้อเท็จจริง จัดทำรายงานและความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

“การคุมความประพฤติ” หมายความว่า การควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

“ผู้ถูกคุมความประพฤติ” หมายความว่า ผู้ต้องหาคดี จำเลย นักโทษเด็ดขาด บุคคลผู้พ้นโทษหรือบุคคลอื่นที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ภายใต้การคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษของพนักงานคุมประพฤติ

“ศาล” หมายความว่า ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

“อัยการ” หมายความว่า พนักงานอัยการที่มีอำนาจดำเนินคดีอาญา

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการคุมประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ

“อาสาสมัครคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติตามกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการกระทำผิดซ้ำ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมคุมประพฤติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ประธานศาลฎีกา และอัยการสูงสุด รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด นายกสภานายความ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกฎหมาย ด้านอาชญาวิทยา ด้านจิตวิทยา หรือการบริหารงานยุติธรรม ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตเวชศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุมประพฤติจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖
- (๔) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและทิศทางในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการออกระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแก่กรมคุมประพฤติ รวมทั้งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

(๔) กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานต่าง ๆ ของพนักงานคุมประพฤติให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรมพนักงานผู้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุม ของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ในส่วนที่ เกี่ยวกับการประชุม มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย

มาตรา ๑๓ ในคดีที่จำเลยถูกฟ้องในข้อหาความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ก่อนมี คำพิพากษา ให้ศาลสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด การรู้สึกความผิด และพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น เหตุอันอันควรปรานี และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลย แล้วทำรายงาน และความเห็นให้ศาลเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษา เพื่อประกอบดุลพินิจในการกำหนดโทษ และเพื่อการกำหนดมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย โดยไม่ต้องมีคำขอจากพนักงานอัยการ

มาตรา ๑๔ ศาลอาจรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๑๓ โดยไม่ต้องมีพยานหลักฐานประกอบ แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานและความเห็นเช่นนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลย ให้ศาลแจ้งข้อความเป็นผลร้ายนั้นให้จำเลยทราบ เมื่อจำเลยคัดค้านพนักงานคุมประพฤตินี้สิทธิ นำพยานหลักฐานเข้าสืบประกอบรายงานและความเห็นก่อน และจำเลยมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาสืบ หักล้างได้

เมื่อศาลได้รับรายงานและความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียก พนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบถาม หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ เพิ่มเติมได้

มาตรา ๑๕ เมื่อศาลพิพากษาลงโทษจำเลยซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ศาลมีอำนาจออกคำสั่งให้ใช้มาตรการฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายก็ได้ โดยคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) พฤติการณ์แห่งคดี

(๒) สาเหตุแห่งการกระทำความผิด

- (๓) ประวัติการกระทำความผิด
- (๔) ลักษณะส่วนตัวของผู้กระทำความผิด
- (๕) โอกาสในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลใช้รายงานของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๑๓ เป็นหลัก โดยศาลอาจได้สวนหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติหรือเจ้าพนักงานอื่น ไปหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมประกอบการออกคำสั่งก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาและออกคำสั่งตามมาตรา นี้ ให้กำหนดโดยข้อบังคับประธานศาลฎีกา

มาตรา ๑๖ คำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย ประกอบด้วย

- (๑) มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ
- (๒) มาตรการอื่นใดที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ศาลระบุคำสั่งพร้อมทั้งเหตุผลในการออกคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายไว้ในคำพิพากษา และให้ระบุคำสั่งไว้ในหมายจำคุกด้วย

มาตรา ๑๗ เมื่อศาลสั่งให้ใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้ดำเนินการโดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อยสองคน โดยผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เป็นผู้ให้ความเห็นกับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่เป็นผู้ดำเนินการบำบัดจะต้องไม่ใช่บุคคลเดียวกัน

หากผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าจำเป็นต้องมีการใช้ยาหรือสารเคมี ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อผู้กระทำความผิดยินยอม

ให้นำผลของการใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำเป็นปัจจัยในการพิจารณาลดโทษ พักการลงโทษ หรือให้ประโยชน์ใดอันเป็นผลให้ผู้กระทำความผิดได้รับการปล่อยตัว ก่อนกำหนดในคำพิพากษาด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการตามคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะราย และจัดทำรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายเพื่อส่งให้กรมคุมประพฤติ ก่อนปล่อยตัวด้วย

หมวด ๓

การคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๑๙ ก่อนที่กรมราชทัณฑ์จะปล่อยตัวนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้กรมราชทัณฑ์ส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้กรมคุมประพฤติพิจารณาดำเนินมาตรการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุต้องโทษจำคุกครบกำหนดตามคำพิพากษา

(๒) ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุอุกฉกรรจ์โทษ

(๓) ผู้กระทำความผิดออกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้รับการปล่อยตัวเพราะเหตุพักการลงโทษ ตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์

ให้กรมราชทัณฑ์ดำเนินการส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่านักโทษเด็ดขาด ซึ่งเป็นผู้กระทำความผิดออกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงผู้นั้นจะเป็นผู้ต้องคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เฉพาะรายตามหมวด ๒ หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีนักโทษเด็ดขาดรายใดเป็นผู้กระทำความผิดออกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงที่มีคำสั่งให้ใช้ มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามหมวด ๒ ให้กรมราชทัณฑ์ส่งรายงานผลของการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘ พร้อมกับรายชื่อดังด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการส่งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดและรายงานผลการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘ นี้ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อได้รับแจ้งรายชื่อนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดออกฉกรรจ์ ที่ใช้ความรุนแรงแล้ว ให้กรมคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจและจัดทำสำนวนการคุมประพฤติภายหลัง พ้นโทษสำหรับนักโทษเด็ดขาดแต่ละราย พร้อมทั้งเสนอความเห็นว่าจะคุมประพฤตินักโทษเด็ดขาดภายหลัง พ้นโทษหรือไม่ แล้วเสนอนักงานอัยการ โดยสำนวนดังกล่าวประกอบด้วยข้อเท็จจริง ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโอกาสของนักโทษที่จะกระทำความผิดซ้ำ
- (๒) รายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓
- (๓) รายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ เมื่อพนักงานอัยการได้รับสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ โดยให้ยื่นต่อศาลที่มีเขต อำนาจในท้องที่เรือนจำหรือสถานที่คุมขังของนักโทษเด็ดขาดที่เป็นผู้กระทำความผิดออกฉกรรจ์ ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องให้นักโทษเด็ดขาดและผู้เสียหายเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการ ให้ข้อมูลด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนด โดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

มาตรา ๒๒ ให้ศาลไต่สวนคำร้อง หากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้สูงที่ผู้ถูกร้องจะไป กระทำความผิดออกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ ให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษเป็นระยะเวลาไม่เกินสิบห้าปีนับแต่พ้นโทษ
- (๒) คำสั่งคุมขังตามหมวด ๔ เป็นเวลาไม่เกินสามปีนับแต่พ้นโทษ

ในระหว่างไต่สวน ให้ศาลเรียกผู้ถูกร้องมาให้ข้อมูลประกอบการไต่สวน

ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลก็ได้ หากประสงค์จะให้ข้อมูล ผู้เสียหายอาจให้ข้อมูล ด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ และมีสิทธิที่จะไม่ต้องมาปรากฏตัวที่ศาลข้อมูลจากผู้เสียหายให้ถือเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยกับผู้ถูกร้องหรือบุคคลอื่นใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและผู้เสียหายยินยอมให้เปิดเผย ให้ศาลแจ้งสิทธิดังกล่าวกับผู้เสียหายด้วย

ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๓ มาใช้บังคับกับ ผู้ถูกร้องโดยอนุโลม

ผู้พิพากษาที่ไต่สวนคำร้องตามวรรคหนึ่งต้องไม่เคยเป็นองค์คณะพิจารณาหรือพิพากษา ผู้ถูกร้องในคดีที่เป็นเหตุแห่งการยื่นคำร้อง

มาตรา ๒๓ ศาลมีอำนาจออกคำสั่งคุ้มครองประพฤติกายหลังพ้นโทษ ดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามกระทำความผิดออกจรรยาที่ใช้ความรุนแรง
- (๒) ให้พักอาศัยในสถานที่ที่ศาลกำหนดและห้ามก่อให้เกิดอันตรายต่อละแวกชุมชน ที่พักอาศัย
- (๓) ให้พักอาศัยในสถานบำบัดที่ศาลกำหนด
- (๔) ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือผู้ดูแลสถานที่พักอาศัยหรือสถานบำบัด
- (๕) ห้ามทำกิจกรรมที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิด
- (๖) มาพบหรือรับการเยี่ยมจากเจ้าพนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติ หรือเจ้าหน้าที่อื่นตามระยะเวลาที่กำหนด
- (๗) ให้ใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ หรือมาพบหรือรับการตรวจรักษาจากแพทย์หรือบุคคลอื่นใดตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
- (๘) เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแก้ไขหรือเข้าร่วมกิจกรรมตามที่ศาลหรือพนักงานคุมประพฤติกำหนด
- (๙) แจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบถึงการเปลี่ยนสถานที่ทำงานหรือการเปลี่ยนงาน
- (๑๐) ห้ามออกนอกประเทศเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล
- (๑๑) ให้ใส่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดในการติดตามตัว รวมทั้งการห้ามทำลายหรือขัดขวางการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์ดังกล่าว

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงการลดโอกาสในการกระทำความผิดซ้ำ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด การคุ้มครองผู้เสียหายและสังคม ประกอบกับการคำนึงถึงความได้สัดส่วนของการออกคำสั่งที่ต้องกระทบสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องถูกบังคับตามคำสั่งด้วย

มาตรา ๒๔ คำสั่งคุ้มครองประพฤติกายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๓ ให้เริ่มมีผลเมื่อนักโทษเด็ดขาดพ้นจากการคุมขังในเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง

ให้กรมคุมประพฤติจัดให้พนักงานคุมประพฤติหรืออาสาสมัครคุมประพฤติดำเนินการคุมความประพฤติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๕ ให้นำความในหมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๒๒ และในหมวด ๓ ตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๒๘ ตามกฎหมายว่าด้วยคุมประพฤติมาใช้กับการปฏิบัติงานของพนักงานคุมประพฤติและอาสาสมัครคุมประพฤติ และการคุมประพฤติในหมวดนี้โดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่พ้นระยะเวลาคุมประพฤติกายหลังพ้นโทษที่ศาลกำหนดในมาตรา ๒๒ (๑) ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ได้กระทำความผิดออกจรรยาที่ใช้ความรุนแรงหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขคุมความประพฤติให้พนักงานคุมประพฤติรายงานศาลและแจ้งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทราบ และให้ผู้ถูกคุมความประพฤติพ้นจากคำสั่งตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่งศาลให้พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบถึงเหตุการณ์ดังกล่าวและแก้ไขฟื้นฟูเท่าที่จะสามารถทำได้

หากพนักงานคุมประพฤติเห็นว่าการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีที่สร้างความเสี่ยงอย่างยิ่งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติจะกระทำความผิดออกจรรยาที่ใช้ความรุนแรงซ้ำ ให้พนักงานคุมประพฤติรีบดำเนินการขอให้ศาลคุมขังภายหลังพ้นโทษตามหมวด ๔ ทั้งนี้กรณีเร่งด่วนให้ดำเนินการขอให้ศาลสั่งคุมขังฉุกเฉินตามหมวด ๕ ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีอื่นที่จำเป็นต้องแก้ไขเงื่อนไขคุมความประพฤติ ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการขอแก้ไขเงื่อนไขคุมความประพฤติ

มาตรา ๒๘ ในกรณีจำเป็น เมื่อศาลเห็นเองหรือเมื่อพนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานอัยการมีคำขอให้ศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขคุมประพฤติ เมื่อมีคำสั่งอย่างใดแล้ว ให้ศาลแจ้งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติและผู้เกี่ยวข้องทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อศาลออกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแล้ว ในทุกรอบสามปี ให้พนักงานคุมประพฤติจัดทำรายงานการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ต้องคุมประพฤติแต่ละรายเสนอศาล หากศาลเห็นสมควร ศาลอาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษได้ บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับในกรณีที่ศาลออกคำสั่งคุมประพฤติเป็นเวลาไม่เกินสามปี

หมวด ๔

การคุมขังภายหลังพ้นโทษ

มาตรา ๓๐ ศาลอาจมีอำนาจสั่งคุมขังผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นโทษ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

การคุมขังภายหลังพ้นโทษในหมวดนี้ไม่ใช่มาตรการลงโทษ การกำหนดระยะเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษไปกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๓๑ ในระหว่างดำเนินการร้องขอให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษหรือระหว่างดำเนินการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ หากพนักงานคุมประพฤติเห็นว่ามี ความจำเป็นที่จะต้องคุมขังผู้ถูกคุมประพฤติเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ให้พนักงานคุมประพฤติเสนอสำนวนต่อพนักงานอัยการ

มาตรา ๓๒ ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้ศาลสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษกับผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ในกรณีที่เป็นการขอรวมกันกับคำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจตามมาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยื่นเป็นคำขอภายหลังจากนั้น ให้ยื่นต่อศาลในท้องที่ที่ผู้ถูกคุมความประพฤติภายหลังพ้นโทษมีภูมิลำเนา ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องให้ผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงและผู้เสียหายเพื่อทราบวันไต่สวนและสิทธิในการให้ข้อมูลด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอของพนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

มาตรา ๓๓ ให้ศาลไต่สวนคำร้อง หากศาลเห็นว่ามีความเป็นไปได้อย่างสูงที่ผู้ถูกร้องจะไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงภายหลังพ้นโทษ และไม่มีมาตรการอื่นใดที่อาจใช้ป้องกันมิให้ผู้ถูกร้องไปกระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรงได้ ให้ศาลมีคำสั่งคุมขังเป็นเวลาไม่เกินสามปีนับแต่พ้นโทษ

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๒ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้กับการไต่สวนในมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ คำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง และให้เริ่มนับระยะเวลาคุมขังเมื่อนักโทษเด็ดขาดพ้นจากการคุมขังในเรือนจำหรือสถานที่คุมขัง หรือตั้งแต่เมื่อถูกควบคุมตัวให้กรมราชทัณฑ์บังคับตามคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ

ในกรณีที่ผู้ต้องคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษไม่ได้อยู่ในระหว่างการคุมขัง ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องถูกคุมขังภายหลังพ้นโทษ และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการบังคับตามหมายจับดังกล่าว แล้วนำตัวส่งศาลที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๓๕ เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้คำสั่งคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ ตามมาตรา ๒๓ สิ้นผลไปในวันเริ่มมีการคุมขัง

เมื่อสิ้นระยะเวลาคุมขังภายหลังพ้นโทษ ศาลมีอำนาจสั่งให้มีการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษต่อไปอีกก็ได้ ทั้งนี้ ระยะเวลาคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษที่ศาลสั่งจะต้องไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงพ้นโทษจากเรือนจำ

มาตรา ๓๖ เมื่อศาลมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ ในทุกรอบหนึ่งปีนับแต่วันที่เริ่มมีการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้กรมราชทัณฑ์จัดทำรายงานการคุมขังภายหลังพ้นโทษสำหรับผู้ถูกคุมขังแต่ละราย และเสนอพนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล หากศาลเห็นสมควรหรือตามคำขอของพนักงานอัยการ ศาลมีอำนาจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษ หรือเปลี่ยนคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งคุมประพฤติแทนก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๐ มาใช้กับการคุมขังภายหลังพ้นโทษด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ หากปรากฏในภายหลังว่าคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษเป็นคำสั่งที่ผิดพลาด ให้ศาลหรือศาลอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ถูกคุมขังมีสิทธิได้รับการเยียวยาจากการคุมขังที่มีชอบ หากมีการเพิกถอนการคุมขังภายหลังพ้นโทษ ให้นำกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหาย และค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญามาใช้โดยอนุโลม โดยให้ถือว่าผู้ถูกคุมขังที่มีชอบมีฐานะเป็นจำเลยที่มีได้เป็นผู้กระทำความผิดหรือการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดตามกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๓๙ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่ตัดอำนาจพนักงานอัยการในการขอและอำนาจศาลในการพิพากษากักกันตามประมวลกฎหมายอาญา

หากมีคำสั่งคุมขังภายหลังพ้นโทษและคำพิพากษาให้กักกันตามประมวลกฎหมายอาญา สำหรับผู้กระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรงรายเดียวกันอันเนื่องจากเหตุเดียวกัน ให้นับระยะเวลาทั้งสองเลื่อนกลืนกันไป

หมวด ๕

การคุมขังฉุกเฉิน

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานคุมประพฤติว่าผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษ แสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยังยั้งได้ ให้พนักงานคุมประเวติร้องขอต่อศาลเพื่อออกคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

มาตรา ๔๑ ให้ศาลไต่สวนรายงานของพนักงานคุมประพฤติในทันที โดยไม่จำเป็นต้องนำตัวผู้ถูกคุมประพฤติมาศาล หากศาลเห็นว่าผู้ถูกคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษแสดงพฤติการณ์ใกล้ที่จะกระทำความผิดออกจากรังที่ใช้ความรุนแรง และไม่มีมาตรการอื่นใดที่ยังยั้งได้ ให้ศาลออกคำสั่งคุมขังฉุกเฉินได้ไม่เกินเจ็ดวัน

ห้ามมิให้ขยายระยะเวลาคุมขังตามวรรคหนึ่งหรือออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งอีกครั้งโดยอาศัยเหตุแห่งการออกคำสั่งในเหตุการณ์เดียว

มาตรา ๔๒ คำสั่งคุมขังฉุกเฉินให้เริ่มมีผลทันทีที่ศาลมีคำสั่ง และให้เริ่มนับระยะเวลาคุมขังฉุกเฉินตั้งแต่เวลาที่ผู้ต้องคำสั่งถูกควบคุมตัว ให้กรมราชทัณฑ์บังคับตามคำสั่งคุมขังฉุกเฉิน

ให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องถูกคุมขังฉุกเฉิน และให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการบังคับตามหมายจับดังกล่าวแล้วนำตัวส่งศาลที่ออกคำสั่ง

มาตรา ๔๓ ในระหว่างคุมขังฉุกเฉินให้พนักงานคุมประพฤติทำสำนวนเสนอแก้ไขเงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลสั่งตามหมวด ๓ หรือทำสำนวนเสนอให้มีการคุมขังภายหลังพ้นโทษในหมวด ๔ เพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำ

หมวด ๖

การปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติ
เป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง

มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีประวัติเป็นผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์ที่ใช้ความรุนแรง ให้ศาลพิจารณารายงานการสืบเสาะและพินิจตามมาตรา ๑๓ รายงานผลการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเฉพาะรายตามมาตรา ๑๘ และสำนวนการคุมประพฤติภายหลังพ้นโทษตามมาตรา ๒๐ ประกอบการพิจารณาด้วย โดยให้ศาลดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง

มาตรา ๔๕ หากศาลปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในมาตราก่อน ให้ศาลสั่งเงื่อนไขคุมประพฤติตามมาตรา ๒๓ กับผู้ต้องหาหรือจำเลย และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ศาลกำหนดในมาตราก่อน ให้ออกหมายจับผู้ต้องหาหรือจำเลยและไม่ให้ปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีดังกล่าวอีก โดยให้ถือว่าเป็นภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๐๘ (๖)

หมวด ๗

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๗ คำสั่งศาลที่ออกตามหมวด ๓ หมวด ๔ และหมวด ๕ ให้อุทธรณ์ได้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำสั่งศาลอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

.....

.....

ข้อ ๑๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ
เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติใดในวาระที่หนึ่งแล้ว
ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณาอนุญาตให้คณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภา
คณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้อง หรือวุฒิสภาอาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน แล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้
และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระ ที่สามแล้ว
ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิก
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒